

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6410209487
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6410209487.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, proti povinnej U. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z. XX, zast. JUDr. Viktorom Šurkom, advokátom, so sídlom SNP 120, 965 01 Žiar nad Hronom, o vymoženie pohľadávky 11.582,76 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 18839/10, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 4Er/951/2010-51 zo dňa 25. 10. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 4Er/951/2010-51 zo dňa 25. 10. 2012 v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania povinnej, **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č.k. 4Er/951/2010-51 zo dňa 25. 10. 2012 súdnemu exekútorovi nepriznal právo na náhradu trov exekúcie a povinnej nepriznal právo na náhradu trov konania.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súdny exekútor si trovy exekúcie neuplatnil, preto mu ich náhradu nepriznal.

Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania povinnej okresný súd odôvodnil tým, že povinná má právo na náhradu trov exekúcie v prípade, ak zastavenie exekúcie procesne zastavil oprávnený. V danom prípade exekúcia bola zastavená po tom, ako oprávnený navrhol jej zastavenie. Oprávnený však návrh na zastavenie podal z dôvodu, že Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením č.k. 12Cb/165/2010-49 zo dňa 28. 12. 2010 povolil obnovu konania sp. zn. 12Cb/131/2007. Okresný súd mal z uvedeného za zrejmé, že zastavenie exekúcie procesne nezavinil oprávnený, ale k tomu došlo práve z dôvodu povolenej obnovy konania, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu exekučného titulu. K zastaveniu exekúcie by tak došlo aj bez návrhu oprávneného. Preto okresný súd povinnej nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu okresného súdu v časti výroku o náhrade trov konania povinnej, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinná. V odvolaní uviedla, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, rozhodnutie okresného súdu nemá oporu v ustanoveniach Exekučného poriadku. Uviedol, že ak oprávnený mal a mohol vedieť, že konanie po zrušení exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12Cb 131/2007-52 zo dňa 03. 07. 2008 bude zo zákona zastavené, neexistoval na jeho strane žiadny dôvod na podanie návrhu na zastavenie konania, pretože nepodaním tohto návrhu by sa jeho právne postavenie nijako nezmenilo, neutrpel by žiadnu ujmu a exekučné konanie

by bolo aj tak zastavené. Pokiaľ však oprávnený napriek uvedeným skutočnostiam podal návrh na zastavenie exekučného konania, hoci na to nemal relevantný dôvod, potom v celom rozsahu nesie procesnú zodpovednosť za zastavenie konania so všetkými dôsledkami. Poukázala na rozhodnutie R 49/1993, podľa ktorého ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2, druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Ďalej poukázala na znenie ustanovenia § 251 ods. 3, § 146 ods. 2, prvá veta O.s.p. a ustanovenie § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedla, že oprávnený v konaní 12Cb/131/2007 si uplatňoval voči nej právo z absolútne neplatnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 10. 10. 2001, ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 4C 272/2011-254 určená ako absolútne neplatná, preto právo na plnenie z tejto zmluvy oprávnenému nevzniklo. Poukázala na trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4T 149/08-436. Oprávnený vymáhal dlh od nej, ako ručiteľky, hoci tak mal a mohol urobiť až po tom, čo márne vyzval dlžníkov na splatenie dlhu. Oprávnený od dlžníkov dlh vôbec nevymáhal nijakým spôsobom a podal žalobu na miestnom súde priamo proti nej. Z dôvodu protiprávneho konania právneho predchodcu oprávneného a dlžníkov zo zmluvy jej vznikli trovy presahujúce sumu 4.000,-- Eur. Nepriznanie náhrady trov konania by predstavovalo neodôvodnenú a ňou nezavinenú ujmu na jej právach. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania povinnej zmenil a priznal jej právo na náhradu trov konania v zmysle vyúčtovania, resp. aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania povinnej zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 175,99 Eur.

K odvolaniu povinnej sa vyjadril oprávnený. Vo vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s uznesením okresného súdu a rozhodnutie o odvolaní povinnej ponecháva na úvahe súdu.

Uznesenie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Zákonný sudca odvolaniu nemienil vyhovieť a vec podľa ust. § 374 ods. 4 O.s.p. predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v napadnutej časti výroku o náhrade trov povinnej ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd zo spisu zistil, že dňa 23. 09. 2010 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej. Následne súdny exekútor požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd dňa 12. 10. 2010 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 12Cb/131/2007-52 zo dňa 03. 07. 2008. Oprávnený podaním zo dňa 10. 03. 2011 podal návrh na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku. Okresný súd uznesením č.k. 4Er951/2010-44 zo dňa 21. 03. 2011 exekúciu zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku. Okresný súd následne napadnutým uznesením súdnemu exekútorovi nepriznal právo na náhradu trov exekúcie a povinnej náhradu trov konania nepriznal.

Podľa ust. § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa ust. § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa ust. § 200 ods. 2 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa ust. § 201 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku. Účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Zodpovednosť oprávneného za výsledok exekučného konania je vyjadrená v ustanovení § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorej súd môže uložiť oprávnenému náhradu trov iba vo väzbe na jeho zavinenie na zastavení exekúcie, avšak aj v tom prípade len v rozsahu nevyhnutných trov. Za zavinenie je možné pritom považovať len zavinenie v procesnom význame zodpovednosti. Z jednotlivých zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie možno pripisovať zavinenie oprávnenému napr. vtedy, ak k zastaveniu exekúcie došlo preto, že jej zastavenie bezdôvodne navrhol oprávnený; oprávnený podal návrh na exekúciu s výslovným určením vecí, ktoré sa majú predať, a všetky tieto veci sú vylúčené z exekúcie alebo jej nepodliehajú; súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať; oprávnený nezaplatil súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie; pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom.

Ustanovenie § 251 ods. 4 O.s.p. predpokladá aplikáciu Občianskeho súdneho poriadku v prípade, ak osobitný predpis, ktorým je Exekučný poriadok neustanovuje inak. Exekučný poriadok trovy exekúcie upravuje v siedmej časti, a to v ustanoveniach § 200 až 203 komplexne. Preto v predmetnej exekučnej veci nie je možné pri rozhodovaní o náhrade trov povinne aplikovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Úprava trov exekúcie v Exekučnom poriadku predpokladá rozhodovanie súdu len o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia (ust. § 203 Exekučného poriadku) a tiež prípadné rozhodovanie o námietkach oprávneného, alebo povinného proti určeniu výšky predbežných, alebo ďalších trov exekúcie súdnym exekútorom (ust. § 201 ods. 2 alebo ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku). Exekučný poriadok pritom vôbec nepočíta s možnosťou náhrady tých trov, ktoré pri výkone exekúcie vznikli povinne (ust. § 200 ods. 1, druhá veta Exekučného poriadku a contrario), a teda ani s možnosťou uloženia povinnosti na náhradu takýchto trov oprávnenému, alebo súdnemu exekútorovi. Možnosť rozhodovania o náhrade trov exekúcie vzniknutých povinne nemožno odvodiť ani z ustanovenia § 203 Exekučného poriadku, pretože toto ustanovenie dopadá len na vzájomný vzťah oprávneného a súdneho exekútora.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne rozhodol, keď povinne nepriznal náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania povinne je vecne správny, odvolací súd uznesenie v tejto napadnutej časti výroku ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné